

Slovanski popotnik.

Spisuje Fr. Cegnar.

* Gospod Bogoboj Atanacković, znani serbski novelist, izdaje svoje lepoznavske spise pod naslovom: „Pupoljci“. Drugi zvezek se ravno tiska v tiskarnici Medakovića v Novem Sadu, in ti mesec bo na svetlo prišel. Obseže drugi del romana: „Dva Idola“. Cena tega dela bo 30 kr. Celi roman na lepem velin-papirju velja 1 gold. 20 kr.

* Pervo tiskano česko delo je od leta 1648; do leta 1526 jih našteje gospod Hanka 130. Od teh je bilo tiskanih v Pragi 45, v Mladi Boleslavi 23, v Pilznu 19, v Lutomišlu 15, v Beli (mesto, pozneje od Nemcev „Weisswasser imenovano“) 8, v Norimbergu 5, v Benetkah 3, v Württembergu 2, v Kutni Gori, na Dunaji, v Vilisnovem in v Wittembergu, v vsakem mestu 1, brez delov je 6 delov, od katerih se ne vé, kje da so bili tiskani.

* Poljske novine „Czas“ naznanijo, da je gospod Gualbert Povlikovski, lastnik grajšine Medike v Galicii, ki je preteklega mesca umerl, svojo imenitno in prav bogato zbirko zlo redkih knjig, svetinj, bakrorezov in poljskih slik — ki je po svoji notrajni vrednosti edina na celem Poljskem-Jagelonskem vseučilišču v Krakovi zapisal.

* „Czas“ naznani, da so spominek, ki je zgotovljen slavnemu zvezdoznancu Koperniku, 15. januarja iz Krakova v mesto Torn odpeljali. Na kolo-dvoru železnice ga je pričakal odbor tamošnjega magistrata in tergovec Hesselbein, sedanjí lastnik hiše Kopernikove. Poljci so povsod spominek z veliko slovesnostjo sprejeli in cvetice na-nj trosili, na nekterih krajih so seljani celo sami voz peljali.

* Ravno je prišel na svetlo prvi zvezek arheoloških listov od českega Muzejnega arheološkega odbora. Cena je prav niska, namreč 40 kr. Obseže prav zanimive sestavke.

* „Vesna“ je slovanske časopise letošnjega leta v Austrii soštela, — 48 jih je, izmed katerih je 21 česko-slavenskih, 18 jugoslavenskih, 7 poljskih in rusinskih; — po zapopadku je 12 političskih, 7 cerkvenih, 7 lepoznavsko-slovstvenih, 16 znanstvenih, 7 prostonarodskih, 5 kmetijsko-obertnijskih, 4 pedagoških, 1 pravoslavski, 1 krojski.

* Pražki glasbini skadatelj G. V. Vogl je krasno česko pesem Pícek-a „Matka uči dite modlit“ za spev v muziko složil.

* V Pragi je prišel tretji in četrti zvezek glediščne biblioteke na svetlo. Tretji zvezek obseže igri: „Pan Čapek“ iz poljskega od dr. Fr. Rieger-a, „Dablův podíl“ iz francoskega od Jož. Litnenského. Četrti zvezek obseže „Deboro“, predstavljeno od Kolara. Cena vsakega zvezka je le 12 kr.

* Polyglotta „Kralodvorskega rokopisa“ od gosp. Hanka pomnožena z angleško prestavo od prof. Vratislava, pride skoraj na svetlo. Razun izvirnega teksta zapopade ta polyglotta prestavo nemško, poljsko, rusko, serbsko, horvaško, rusinsko, slovensko, vendiško, laško in francosko. Kmalo bo tudi bulgarska prestava zgotovljena.

* Od leta 1789 do današnjega časa so se na Avstrijskem prebivavci pomnožili od 28 na 38 milijonov, na Francoskem od 30 do 35½ mil., na Britanskem od 14 na 29 milijonov.

* „Kapesni slovník poljsko-česky“ od Jožefa Boleslava Podstranskega je natisnjen. Četertemu zvezku je pridjana tudi „poljska mluvnička, čili přehled forem jazyka poljskeho ohledem na jazyk česky“.

* V Lvovu je razpisal po „Zori galickej“ staropigianski institut naročilo na „Istoriju drevnjago Galicko-Ruskago knjažestva“ od gospoda Zubrickega pisano v rusinskem narečju. Sostavil jo je pisatelj po starih letopisih in jo meni v treh delih izdati tako, da bo do mesca septembra vsa na svetlo prišla.

* V Pragi so prišli te dni na svetlo: „Napěvy k společenskému zpěvníku českému p. Drm. Pichlem uspořádanému“, od Frančiška Martineca, uda stanovskega pražkega gledišča. V knjigi, 8 pol debeli, je 123 napevov. Velja le 20 kr.

Odgovor zastran cepičev.

Od več strani dobiva vredništvo „Novíc“ prošnje za cepiče žlahnih drevés. Iz serca rado bi vsim željem vstreglo, ako bi móglo. Ker pa je vredništvo obloženo z mnogimi opravki, in ker vsako tako naročilo več potov ali pisanja prizadene, prosimo lepo: naj bi se vsak, ki cepičev želi, naravnost na tisto mesto obrnul, od kodar so dobiti in jih bo tudi dobil. Vsi tisti gospodarji na Krajskim, ki imajo žlahno drevje, so zapisani v majhnih bukvicah, ki se imenujejo „Slovenski vertnar“ in se v bukvetiskarnici g. Jožefa Blaznika po 4 kraje. dobé. Iz teh bukvic se zvé: kdo ima žlahno sadje, in temu naj se naravnost prošnja naznani in posel pošlje, ki cepiče prejme. Tako naj tudi tisti ravnajo, ki želijo cepičev iz verta kmetijske družbe na Poljanah; kdor jih prejeti želi, naj se oglasi pri g. dr. Struppi-tu, ki je oskerbnik družbiniga verta. Cepiče po pošti pošiljati, je pa sila nepriljavno in drago pošiljanje. Vredništvo.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Nabrežina na Krasu. Poleg Nabrežina so kamnarji železnice nekadanje velike kamnarnice, ki so že vse zasute in zarašene bile, spet iztrebili, in so lep bel in tudi sivkast kamen našli, ki se da lično kakor marmor izdelati. Tudi so delavci v razkopu teh zasipov od časa do časa že našli izdelane kamenite posode lepo zaperte; znotraj je bil le pepél, sožgane kosti in pa bakreni denar, kar je znamenje, da so nekdanj tukej ljudstva prebivale in v teh starih kamnarnicah delale, ktere so po starodavni šegi mrtve trupla sožgale in potem pepél in ostanjke v posodah zakopavale. — Če je gotova resnica, kar pisatelj od Krasa blizo Tersta u 19. listu „Novíc“ pravi, da Zgonička županija sama cesarski davk od srenjskih pašnikov plačuje, je za njo toliko boljši, ker bo ona zavolj tega pred drugimi županijami toliko lažje tudi svoje lovske pravice na srenjskih pašnikih proti nekdanji Duinski grajšini obvarovala. Sosed J. M....č.

Iz Škofjeloke. 2. in 3. t. m. so bile pri tukajšnji fantovski poglavni šoli očitne preskušnje prve polovice letošnjega šolskega leta. Skozi in skozi se je vidilo, kako pripravno in naravno gré zdaj vse po novim navodu, ki smo ga letos nastopili. Slovenšina in nemšina stopate od stopnje do stopnje vzajemno naprej. Da bi le skoraj kaj več pripravnih šolskih bukev dobili, potlej bo gotovo še veliko boljši! Nekterim učiteljem ni ravno lahko si veliko brez bukev pomagati. — Zadnji dan popoldan je bila pa tudi preskušnja v pevski šoli. Vse polno je bilo poslušavcev višjih in nižjih. Mladi pevci in pevke so pa tudi tako lepo peli, da jih je bilo pravo veselje poslušati. Tudi tukaj nam še domačih pevskih bukvic manjka. Slišali smo, da nam preslavni Lavantinski knezoškof že take bukvice pripravljajo. Bog jim daj srečo! — V sredo 10. t. m. smo imeli pa